

Arrest

nr. 218 957 van 27 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. RAHOU
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 november 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. RAHOU, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is België binnengekomen met een visum type C (kort verblijf) dat geldig was van 16 januari 2018 tot 1 maart 2018.

1.2. Op 21 juni 2018 wordt verzoeker betraapt op het verkopen van verdovende middelen.

1.3. Op 3 oktober 2018 wordt verzoeker door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden.

1.4. Tevens op 3 oktober 2018 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

Aan de Heer:

Naam: A. G.,

Voornaam: D.

Geboortedatum: 28.01.1977

Geboorteplaats: S. D.

Nationaliteit: Dominicaanse Republiek

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- *tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*
- *tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

[El 2° de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet).

De betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van zijn visum type C geldig van 16.01.2018 tot 01.03.2018.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen, feiten waarvoor hij op 03.10.2018 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld werd tot een niet definitieve gevangenisstraf van 20 maanden (uitstel voor wat de voorhechtenis overtreft).

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De 'georganiseerde drugs is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten'. ' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'. Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip ' ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/ Tsakouridis (Grote Kamer).

Artikel 74/13

Betrokkene heeft op 04.07.2018 geweigerd de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht in te vullen. Met andere woorden, de betrokkene heeft ervoor gekozen om geen gebruik te maken van zijn recht om gehoord te worden voor deze beslissing. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en /of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. Het begrip 'gezinsleven' in het artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden

geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot zijn beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Het administratief dossier van de betrokkene bevat geen elementen die erop wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Uit het administratief dossier van betrokkene kan eveneens geen vrees in het kader van artikel 3 EVRM afgeleid worden. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

EI Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

E Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen, feiten waarvoor hij op 03.10.2018 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld werd tot een niet definitieve gevangenisstraf van 20 maanden (uitstel voor wat de voorhechtenis overtreft).

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De 'georganiseerde drugs is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestandsdelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drughandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.' Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (...); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan'. Vandaar dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip 'ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid' valt (cf. HvJ 23 november 2010, nr. C-145/09 Duitsland/Tsakouridis (Grote Kamer).

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"ENIG MIDDEL : Schending van artikel 7, eerste lid, 1° , artikel 8, artikel 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet van 18.12.1980. Schending van artikel 8 EVRM. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van de hoorplicht van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Eerste onderdeel,

De beslissing zegt zich te steunen op artikel 7, eerste lid 2° en 3° Vreemdelingenwet met name de vreemdeling die langer in het rijk verblijft dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum en de vreemdeling die door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

De beslissing kan enkel genomen worden als wordt aangetoond dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast, vormt.

De bestreden beslissing motiveert niet over het werkelijk, actueel en ernstig gevaar voor de openbare orde.

In de rechtspraak van het Hof van Justitie wordt gepreciseerd dat het begrip 'openbare orde' hoe dan ook, afgezien van de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (zie arresten Rutili, punt 28 en Bouchereau, § 35, en arrest van 29 april 2004, Orfanopoulos en Oliveri, C-482/01 en C-493/01, Jurispr. Blz I 5257, § 66).

In het arrest Oberburgmeisterin der Stadt Remscheid van 22 mei 2012 (zaak C-348/09) stelde het Hof dat opdat zou kunnen worden vastgesteld dat het gedrag van de betrokken persoon een reële en actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving of van het betrokken gastland vormt, de vaststelling is vereist dat de betrokken persoon een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten.

Uit deze interpretatie blijkt dat een strafrechtelijke veroordeling op zich niet volstaat om het verblijf te weigeren. De verblijfsweigering moet daarentegen gebaseerd zijn op het persoonlijke gedrag van de betrokken vreemdeling en dit gedrag dient van die aard te zijn dat hieruit een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan afgeleid worden. Het Hof van Justitie interpreteert dit actueel karakter van de bedreiging dus in de regel in de zin dat moet worden vastgesteld dat de betrokken persoon een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten. (RvV arrest nr. 165 107 van 31 maart 2016, Ramadani Ridvan t. Belgische Staat).

Verwerende partij beschikt over een zekere appreciatievrijheid en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent een marginale toetsing uit en stelt zijn beoordeling van de feiten niet in de plaats. Maar de Raad is wel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In casu wordt als enig feitelijk argument de veroordeling d.d. 03.10.2018 opgegeven. Het gaat om de eerste en eenmalige veroordeling in België.

Verzoeker stelt dat de overheid op basis van deze feitelijke gegevens niet kon besluiten dat verzoeker een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten. Er is geen enkele aanduiding dat verzoeker door de ondergane gevangenisstraf zijn les niet zou geleerd hebben. Er is geen enkele aanduiding van een negatieve evaluatie van het ondergaan van de gevangenisstraf. Ook in het gedrag van verzoeker in de gevangenis was er geen enkele aanduiding voor een actueel gevaar. De beslissing geeft geen termijn om het grondgebied te verlaten.

Als motief wordt verwezen naar artikel 74/14 §3, 1° en 3° Vreemdelingenwet.

Verzoeker beschikt over een vaste verblijfplaats in België bij zijn partner. Daarnaast hadden (en hebben) verzoeker en zijn partner de intentie om te huwen. Zij hebben een procedure opgestart om een huwelijksaangifte te doen. Er bestaat aldus geen risico op onderduiken in hoofde van verzoeker.

Tweede onderdeel,

Dat art. 74/13 als volgt luidt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. "

Dat zonder twijfel de bijlage 13 een beslissing tot verwijdering inhoudt gelet op art.1 6° van de Vreemdelingenwet.

Dat derhalve richtlijn 2008/115 van toepassing is.

Dat van zodra een Europese richtlijn van toepassing, gedaagde rekening dient te houden van de hogere normen van toepassing in gemeenschapsrecht.

Dat art. 41 van het handvest als volgt luidt:

"1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:

het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen, het recht van eenieder om toegang te krijgen tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het

beroeps- en het zakengeheim, de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden.

3. Eenieder heeft recht op vergoeding door de Gemeenschap van de schade die door haar instellingen of haar personeelsleden in de uitoefening van hun functies is veroorzaakt, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben.

4. Eenieder kan zich in een van de talen van de Verdragen tot de instellingen van de Unie wenden en moet ook in die taal antwoord krijgen. "

Dat zonder twijfel het hoorrecht werd geïncorporeerd in het Handvest.

Dat dit hoorrecht in tegenstelling tot de klassieke opvatting van hoorrecht van zeer algemene aard is en de facto inhoudt dat wanneer een bestuur verplicht is en in ieder geval wanneer men van plan is een beslissing te nemen hem moet horen.

Dat het niet honoreren van deze verplichting kan leiden tot de vernietiging van de beslissing voor zover de bestuurde elementen had kunnen aanreiken die tot een andere beslissing hadden kunnen leiden. Welnu verzoeker meent zich in deze situatie te bevinden.

Dat de verwerende partij volgens art. 74/13 van de Vreemdelingenwet rekening dient te houden met het hoger belang van het familieleven. Dat deze bepaling refereert naar artikel 8 EVRM.

Het is de logica zelve dat verwerende partij de hogere rechtsnormen nagaat alvorens te besluiten tot de meest ingrijpende maatregel namelijk het nemen van een bevel.

De beslissing zelf verwijst nergens naar het familieleven, laat staan dat er op enige wijze mee rekening zou gehouden geweest zijn.

Dat uit de bestreden beslissing allerm minst kan worden afgeleid of er effectief rekening werd gehouden met bovenvermelde elementen namelijk het familieleven en privéleven. Er wordt enkel verwezen naar de weigering van verzoeker d.d. 04.07.2018 om de vragenlijst in te vullen en verwerende partij concludeert hieruit dat er in hoofde van verzoeker geen gezins- en familieleven voorhanden is in België. Verwerende partij is weliswaar verplicht een einde te maken aan de illegaliteit van verzoeker maar zij verliest uit het oog dat zij dit kan doen op twee manieren namelijk door een bevel af te leveren maar ook door de illegale situatie van verzoeker om te zetten in een legaal statuut.

Door eenvoudigweg te kiezen voor een bevel maakt zij duidelijk de tweede optie niet te hebben onderzocht.

Dat zij daarmee art. 74/13 van de Vreemdelingenwet geschonden heeft.

Er werd geen rekening gehouden met het privéleven van verzoeker in België. Hij verblijft hier sedert begin 2018 en heeft een sociaal leven uitgebouwd. Artikel 8 EVRM is niet beperkt tot het gezinsleven op zich; het betreft ook het ruime privéleven. Verzoeker heeft reeds geruime tijd een duurzame relatie met mevrouw C. R. en is ook voor haar naar België gekomen. Zij hebben reeds de procedure opgestart om een huwelijksaangifte te doen en hadden (en hebben nog steeds) de intentie om een aanvraag gezinshereniging in te dienen.

Dat zij daarmee ook de hoorplicht heeft genegeerd, immers mocht zij op correcte wijze de hoorplicht hebben uitgevoerd dan had zij geweten dat verzoeker wel over een gezins- en privéleven in België beschikt.

Uit de beslissing blijkt dat er geen hoorrecht is gerespecteerd. Er wordt enkel verwezen naar het feit dat verzoeker geweigerd heeft de vragenlijst in te vullen op 04.07.2018. Het invullen van een vragenlijst is niet het uitoefenen van het hoorrecht. Dit is een herleiding van het hoorrecht naar puur formalisme en kan niet aanvaard worden.

Het hoorrecht moet gericht zijn op het bevel zelf. Een loutere verwijzing naar de weigering om een vragenlijst in te vullen op 04.07.2018, drie maanden vooraleer de hier bestreden beslissing genomen is, als het vervullen van de hoorplicht is niet serieus.

Het hoorrecht houdt in dat de betrokkene zijn actuele situatie in België zou moeten kunnen toelichten op het ogenblik dat er een beslissing genomen wordt.

Dit is geen zins het geval in de bestreden beslissing.

In casu is er sprake van een termijn van drie maanden tussen het verzoek om de vragenlijst in te vullen en de hier bestreden beslissing. Dergelijke lange termijn houdt een duidelijke schending van het hoorrecht in.

Overigens had verzoeker, indien hij wel deugdelijk verhoord was geweest door de Dienst Vreemdelingenzaken, elementen kunnen doen gelden die van aard waren om op de tussen te komen beslissing een invloed te hebben.

Verzoeker had gewezen op het gegeven dat hij een duurzame relatie heeft met mevrouw C. R. sinds oktober 2016 en dat zij de intentie hadden (en nog steeds hebben) om te huwen. Dat hij wel degelijk een familie- en privéleven heeft in België.

Verzoeker wijst op het feit dat de inmengingen aan artikel 8 E.V.R.M. beperkt zijn en restrictief geïnterpreteerd moeten worden. Dat de inmenging noodzakelijk moet zijn in een democratische samenleving.

Dat volgens het EHRM de zinsnede "noodzakelijk in een democratische samenleving" betekent dat een inmenging onder meer moet beantwoorden aan een "dwingende maatschappelijke behoefte" en "proportioneel moet zijn aan het gerechtvaardigd doel dat wordt nagestreefd".

Verzoeker verwijst naar de vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot het niet naleven van artikel 8 EVRM, al of niet in samenlezing met artikel 74/13 Vreemdelingenwet, en naar het onder de stukken neergelegde recent arrest nr. 208 200 van 24.8.2018, inzake Bardhi Drita t. Belgische Staat."

2.2.1. Verzoeker voert in het eerste onderdeel aan dat het gevaar voor de openbare orde niet afdoende gemotiveerd is. Hij werd immers slechts eenmaal veroordeeld in België.

Het bevel om het grondgebied te verlaten is gesteund op twee motieven, met name dat verzoeker langer verblijft dan de in artikel 6 voorziene termijn (artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet)) en dat verzoeker wordt geacht de openbare orde te schaden (artikel 7, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet). Beide motieven volstaan elk op zich om de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten te wettigen. De door verzoeker in het middel aangehaalde Europese rechtspraak heeft betrekking op beslissingen tot weigering of tot beëindiging van het verblijf die in het kader van de Burgerschapsrichtlijn werden genomen. *In casu* wordt niet betwist dat verzoeker slechts tot een verblijf van minder dan drie maanden op het grondgebied werd toegelaten en dat dit verblijf inmiddels is verstreken. De door verzoeker aangehaalde Europese rechtspraak is dan ook niet dienstig.

Waar verzoeker met betrekking tot de toepassing van artikel 74/14, §3, van de vreemdelingenwet aanvoert dat er geen risico op onderduiken is omdat hij bij zijn partner verblijft, weerlegt hij daarmee niet het motief van de bestreden beslissing dat verzoeker niet heeft voldaan aan de verplichting van artikel 5 van de vreemdelingenwet, om zich binnen de door artikel 5 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn aan te melden bij de gemeente waar hij verblijft, nu hij niet op hotel logeert.

Het eerste onderdeel is niet gegrond.

2.2.2. In het tweede onderdeel voert verzoeker aan dat hij niet naar behoren werd gehoord. Vooreerst merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat verzoeker door de verwerende partij werd verzocht om een vragenlijst in te vullen, hetgeen hij heeft geweigerd. Nu verzoeker zelf zijn medewerking in het kader van het recht om gehoord te worden heeft geweigerd, kan hij deze tekortkoming bezwaarlijk aan de verwerende partij toeschrijven. Verzoeker voert aan dat hij een relatie heeft in België en dat, indien hij was gehoord, hij de verwerende partij hiervan op de hoogte had kunnen stellen. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker de gelegenheid werd geboden de elementen aan te brengen waarmee rekening moest worden gehouden. Het feit dat dit schriftelijk door middel van een vragenlijst is gebeurd, doet hieraan geen afbreuk. Hoe dan ook kan een tekortkoming aan de verplichting om de betrokkene te horen slechts tot een vernietiging leiden indien verzoeker aannemelijk maakt dat hij elementen had kunnen aanbrengen die tot een andere beslissing aanleiding hadden kunnen geven. Verzoeker verwijst daarbij naar zijn partnerrelatie, doch blijft volledig in het ongewisse omtrent het verblijfsstatuut of de nationaliteit van deze partner, evenals de aard en de

hechtheid van deze relatie. Verzoeker beperkt zich tot vage verklaringen en toont niet aan dat hij, zelfs indien hij nogmaals zou zijn gehoord, elementen had kunnen aanbrengen die een invloed konden hebben op de totstandkoming van de bestreden beslissing.

Het tweede onderdeel is niet gegrond.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT